

[Axel Kristensen.]

underudviklede lande. Det kan jeg ikke forstå at der er noget som helst latterligt i. For mig er det i hvert fald absolut ikke latterligt, men dybt alvorligt.

Må jeg for lige at få klarlagt noget, jeg skal have sagt, sige et par ord til det ærede medlem hr. A. C. Normann. Det ærede medlem talte om de folk, der for at tjene mange penge havde købt arealer ved Køge Bugt, og sagde, at man med henblik på dem havde lavet denne kapitalvindingslov. Det er jo ikke rigtigt; hvor folk køber arealer på spekulation, sker der jo ingen forandring ved den nye lov; de skulle alligevel have betalt skat af den fortjeneste, de havde fået.

Den højtærede minister hr. Viggo Starckes omtale af toldlovsforhandlingerne og vedtagelsen af toldloven er lige så misvisende som al anden tale fra den mand. Sandheden er den, at vi klart gav udtryk for, at vi ønskede denne liberalisering, og vi ønskede den i udpræget grad. Vi stemte ikke imod, men vi undlod at stemme, fordi vi ikke syntes, vi kunne tage ansvaret for de todsatser, man indførte, da der ikke var materiale nok til, at vi kunne bedømme forholdene. Der var nogle imellem, som var urimeligt høje. Er det f. eks. rimeligt at opretholde restriktioner for skotøj — en livsvigtig ting for den almindelige forbruger — og give det en beskyttelse på mellem 31 og 32 pct.? Er det hr. Viggo Starcke — undskyld, jeg har meget sværere ved at sige højtæret til hr. Viggo Starcke end ved at sige det ærede medlem til hr. Per Hækkerup — men er det rimeligt at stå og rose sig af, at man har fremmet liberaliseringen, og håne os, fordi vi ikke ville stemme for den toldbeskyttelse på 31-32 pct. for skotøj, som den højtærede minister og hans parti har stemt for?

Så blev der nævnt sådan noget som traktorer. Vi ønskede at fritage dem for told, men det ville retsforbundet og de radikale ikke være med til. Der blev sagt, at en liberalisering her ikke kunne gennemføres, men

at man på trods af, at traktorer ikke blev frigjort, alligevel stemte for det. Hele denne fremstilling har været misvisende.

Der er noget, jeg meget gerne vil sige til den højtærede statsminister. Man kan ikke forlange, at statsministeren skal huske alt, og jeg er helt sikker på, at det ikke var af ond vilje, han sagde noget, der var forkert. Han sagde, at vi ikke havde sagt noget om, hvilke bestemte baner vi ville have nedlagt. Venstre og de konservative nævnte 14 baner, som vi mente ikke svarede sig, og som vi anmodede om at få undersøgt, således at man kunne få dem nedlagt, der ikke var rentable. Vi har altså angivet 14 baner, så det er ikke rigtigt, at vi bare i almindelighed har sagt, at vi ønskede besparelser på statsbanerne.

Så siger den højtærede statsminister, at vi skal beholde de reserver, vi har, for hvis det slår tilbage, vil alene den arbejdsløshed, der så opstår, medføre, at vi får skatteindtægtstab. Ja men det må da virkelig være en gal politik. Skal vi vente med at nedsætte skatterne, indtil der er blevet arbejdsløshed, således at skatteindtægten bliver mindre? Skal man dog ikke nedsætte skatterne i tide for at stimulere produktionen, så man slet ikke får arbejdsløshed? Det tror jeg at også en mand med den højtærede statsministers opfattelse vil finde rigtigt. Det er da ikke rimeligt at klare det på den måde, at nogle helt skal miste indtægten og andre beholde de høje skatter. Jeg synes ikke, det kan være velovervejet.

Statsministeren spurgte, om vi da ikke mente, at hvis man nu gav slip på et eller andet antal hundredemillioner, 500-600 mill., så ville det stimulere købeevnen og stramme en situation, der er stram i forvejen. Dertil vil jeg sige, at der er da ingen af os, der benægter, at man kan forøge købeevnen, således at man strammer en stram situation yderligere. Vi benægter da ikke, at 2 og 2 er 4, det falder os da ikke ind, jeg vil i hvert fald ikke benægte det. Men for det første er der altså andre virkninger af en skattelettelse end forøget